

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eleonora Cernitu,
reprezentată de avocatul Rodica Cojocar,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Libert Tur” împotriva Eleonorei Cernitu cu privire la
încasarea prejudiciului, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 17 mai 2019, SRL „Libert Tur” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Eleonorei Cernitu solicitând încasarea prejudiciului material în mărime
de 16 525, 60 lei; încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 217, 55 lei;
încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 502, 29 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, între SRL „Libert Tur” ca
transportator și Eleonora Cernitu ca pasager, a fost încheiat un contract de
transport care este reprezentat prin biletul de călătorie procurat de către Cernitu
Eleonora de la ÎS „Gările și Stațiile Auto” pentru călătorie pe direcția Bălți MD-
București RO.

A susținut că, la data de 07.01.2019 de către agentul constator din cadrul
SAF Iași la punctul de trecere a frontierei Sculeni a fost întocmit procesul-verbal
seria K nr.109762, pe faptul că SRL „Libert-Tur” a transportat din direcția Bălți
în autocarul ce-i aparține, pe Cernitu Eleonora care deținea asupra sa doar
pașaportul RM nonbiometric fără viză sau permis de ședere valabil.

A indicat că potrivit procesului-verbal menționat, față de compania de
transport SRL „Libert-Tur” a fost constatată contravenția stabilită de art.7 alin.1
din Ordonanța de urgență a Guvernului României nr.194/2002 privind regimul
străinilor în România fiind aplicat în sensul dat sancțiunea sub forma de plată a
unei amenzi în sumă de 8000 RON în conformitate cu art.134 pct.1 și art.135
lit.d), amenda respectivă fiind achitată de către reclamant la data de 22.01.2019,
în jumătate în sumă de 4000 RON ce constituie 16525,60 lei MDL, prin care fapt
consideră că i s-a cauzat un prejudiciu material având în vedere că reclamanta ca

transportator nu a avut dreptul să verifice actele pârâtei, care conțin date cu caracter personal, prerogative exclusive a Poliției de Frontieră și a Serviciului Vamal.

A menționat că pârâta a acționat cu rea intenție prin faptul că nu a prezentat poliției de frontieră a României pașaportul biometric pentru ce SRL „Libert-Tur” a fost sancționat.

A relatat că prin neexecutarea obligațiilor de pasager, pârâta a cauzat transportatorului SRL „Libert-Tur” prejudiciu material format din plata amenzii în sumă de 4000 RON-echivalentul a 16 525, 60 lei pentru care urmează să răspundă conform art.1428 Cod Civil.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, SRL „Libert-Tur” a expediat la data de 08.02.2019 și 04.03.2019 în adresa pârâtei somații cu solicitarea de a repara prejudicial cauzat, cu achitarea sumei de 4000 RON, însă fără careva rezultat, acestea fiind restituite cu mențiunea oficiului poștal ”nereclamat”.

Totodată, reclamanta a menționat că, prin prisma art.2025 alin.6 Cod Civil pârâta urmează să achite și dobânda de întârziere în urma prejudiciului cauzat, aceasta fiind calculată pentru perioada 18 martie 2019 până la momentul depunerii prezentei acțiuni în instanța de judecată, constituind suma de 217,55 lei.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul central acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Cernitu Eleonora în beneficiul SRL „Libert-Tur” prejudiciul material în sumă de 16525, 60 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 217,55 de lei, precum și cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 502,29 de lei.

Prin decizia din 03 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Cernitu Eleonora și s-a menținut hotărârea din 14 noiembrie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul central.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat că, deși prin procesul-verbal seria K nr. 109762, SRL ”Libert-Tur” i s-a aplicat amendă pentru faptul că a transportat un pasager la caz, Eleonora Cernitu, care nu deținea o viză valabilă, permis de ședere sau pașaport biometric, fiind invocat faptul că transportatorul a verificat biletul de călătorie a pasagerului și respectiv poartă răspundere, instanța de apel a reținut că, se consideră vinovat până când nu dovedește că neexecutarea obligației nu îi este imputabilă.

Astfel, instanța de apel a reținut că, SRL „Libert-Tur” a transportat pasagerul Eleonora Cernitu fără să cunoască și fără a verifica dacă ultima deține actele corespunzătoare necesare pentru traversarea frontierei României, or, verificarea actelor necesare pentru traversarea frontierei este o prerogative exclusive a Poliției de Frontieră și a Serviciului Vamal.

Prin urmare, instanța de apel a relatat că ținând cont de faptul că, SRL „Libert-Tur” prestează servicii de transport în baza contractului de prestări servicii încheiat cu ÎS ”Gările și Stațiile Auto”, era obligat să transporte pasagerii care dețin bilete de călătorie procurate de la ÎS ”Gările și Stațiile Auto”, indiferent de tipul de pașaport pe care îl deține.

Mai mul ca atât, SRL „Libert-Tur” la transportarea pasagerului Eleonora Cernitu s-a bazat pe principiile bunei-credințe, astfel, buna-credință, are aici un sens obiectiv, fiind o regulă de comportament care impune comportarea cu

loialitate, corectitudine, sensibilitate rațională față de interesele celelalte părți contractante.

Conform art.1426 alin.1 Cod Civil (în vigoare la data constituirii situației juridice), în decursul efectuării transportului, pasagerii trebuie să se comporte într-un mod care nu ar pune în pericol siguranța mijlocului de transport și nu ar încălca condițiile de efectuare a transportului. Pasagerii trebuie să respecte instrucțiunile transportatorului, ale operatorului mijlocului de transport sau ale altei persoane competente.

Conform prevederilor art.1428 Cod Civil (în vigoare la data constituirii situației juridice), pasagerul răspunde pentru prejudiciile cauzate transportatorului prin comportamentul său sau prin natura sau starea bagajelor de mână, cu excepția cazului în care prejudiciul s-a născut în pofida comportamentului diligent al pasagerului. Pasagerul nu poate invoca viciile sau natura propriului bagaj pentru a se elibera de răspundere.

Instanța de apel a indicat că, din acțiunile apelantei Eleonora Cernitu, se identifică clar, că ultima prin acțiunile sale a ignorat obligațiile sale ca pasager, prevăzute de prevederile art. 1426 CC, în acest mod încălcând condițiile de efectuare a transportului internațional, pe ruta regulată Bălți MD-București ROM, or, ultima nu deținea actele necesare de traversare a frontierei cu România.

La 04 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal Eleonora Cernitu, reprezentată de avocatul Rodica Cojocar a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Mai mult ca atât, din probele administrate în instanța de fond nu rezultă faptul că Cernitu Eleonora cu rea credință a acționat în mod ilicit față de intimată și nici vinovăția acesteia nu a stabilit-o. Totodată, cerințele SRL „Libert-Tur” privind restituirea sumei în temeiul art.2025 alin.1 Cod civil contravine art.1411 alin.1 Cod civil.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 04 ianuarie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 02 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-

a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 26 februarie 2021 SRL „Libert-Tur”, reprezentată de avocatul Prepelița Nicolai a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Eleonora Cernitu, reprezentată de avocatul Rodica Cojocar ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit

identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Eleonora Cernitu, reprezentată de avocatul Rodica Cojocar.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Eleonora Cernitu, reprezentată de avocatul Rodica Cojocar se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru